

Miejów

Fragment książki Mieczysława Kseniaka *Parki i ogrody dworskie w województwie lubelskim*,¹ wyd. przez Polskie Towarzystwo Turystyczno – Krajoznawcze, Zarząd Wojewódzki, Wojewódzką Komisję Przewodniczą w Lublinie w 1981 r. (s. 45).

Fragment ten stanowi część rozdziału *Parki wzdłuż Wieprza przekrojem założeń ogrodowych, ich zachowania, walorów historycznych, architektonicznych i przyrodniczo-krajobrazowych*, a w zasadzie fragment części I tego rozdziału, zatytułowanej *Od Trawnik do Łącznej*.

¹ Chodzi o stare województwo lubelskie, w granicach z 1981 r.

MILEJÓW

Kilka kilometrów za Jaszczowem znajduje się Milejów. Tuż za Milejowskimi Zakładami Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego skręcamy w prawo, w starą aleję lipową. Prowadzi ona do pozostałości ośrodka dworskiego należącego dawniej do Antoniego Nałęcz-Rostworowskiego, prezesa Komisji Wojewódzkiej Lubelskiej, mianowanego na miejsce Lubowieckiego po wkroczeniu wojsk rosyjskich do Lublina w czasie powstania listopadowego w lutym 1831 r.

Z fundacji Rostworowskiego w latach 1855-1859 wzniesiony został w Milejowie kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NP. Marii. Jego twórcą jest budowniczy powiatu krasnostawskiego – Konstanty Hendiger. Obecny dwór wznosił na miejscu starego Jan Henrich w 1903 r.

Tradycja dworska Milejowa sięga daleko w przeszłość. W latach 1670-1672 podróżujący po Lubelszczyźnie Ulrich Werdum pisze w swoich dziennikach, że jest w Milejowie „[...] piękny szlachecki dwór z wielkim ogrodem, przy którym płynie rzeka Wieprz, opatrzona pięknym mostem”.

Regestr pogłównego województwa lubelskiego z 1676 r. podaje jako właściciela Milejowa Jana Węglińskiego. Do dóbr milejowskich należały też folwarki: Antoniów, i Klarów oraz wsie: Majdan Antoniów i Majdan Maryniów.

Jeszcze w okresie międzywojennym w dworze milejowskim mieściło się bogate archiwum rodzinne oraz biblioteka ze zbiorem pamiątek i rycin.

Obecnie znajdują się tutaj jedynie szczątki parku na powierzchni około 0,5 ha. Część dawnego parku zamieniono na skwer.

Z rzadszych drzew jest jodła jednobarwna (*Abies concolor*) oraz pomnikowy okaz lipy drobnolistnej o obwodzie 4 m. Wyraźnie też czytelne są krajobrazowe walory dawnego parku oraz rola rzeki w programie kompozycyjnym widoków, jakie roztaczały się z parku i dworu.

ŹRÓDŁA

1. Grychowski A., *Lublin i Lubelszczyzna w życiu i twórczości pisarzy polskich*, Lublin 1974.
2. „Katalog Zabytków Sztuki w Polsce”, 1967, t. VIII, z. 10.
3. Liske K., *Cudzoziemcy w Polsce*, Lwów 1876.
4. Pawiński A., *Polska XVI w.*, t. IV, Warszawa 1886.